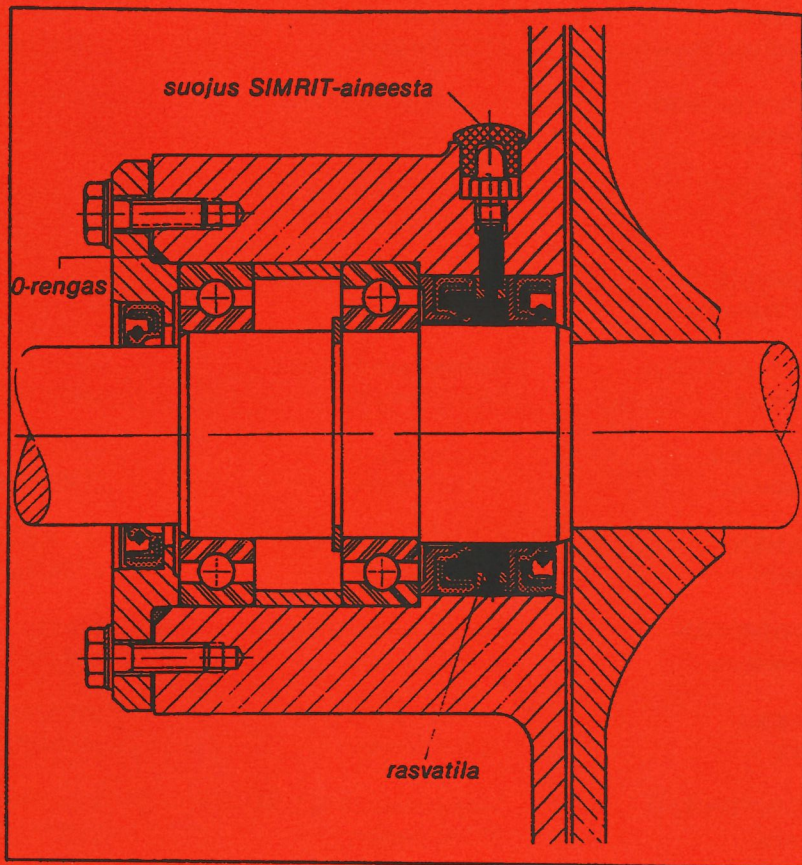

KOEEKIRJAIN

1/96

KONEENRAKENTAJAKILLAN HALLITUS 1996

p. 931-316 2101

Korkeakoulunkatu 2
33720 Tampere

kork@cc.tut.fi

TIMO KOJO Puhkeenjohtaja	Annalankatu 10 A 7 33710 Tampere	931-318 1201 k125241@cc.tut.fi
JANNE PYRRÖ Varapuhkeenjohtaja, kv-vastaava	Orivedenkatu 8 D 81 33720 Tampere	931-318 3964 p128473@cc.tut.fi
ELINA VOUTILAINEN Sihteeri, opintoasiat	Näyttelijäkatu 19 P 74 33820 Tampere	931-317 4194 v154324@cc.tut.fi
TERO RISTONEN Rahastonhoitaja	Väinämöisenkatu 15 G 45 33540 Tampere	931-255 8326 r117603@cc.tut.fi
ULLA MÄNNIKKÖ Liikunta- ja limuvastaava	Insinöörinkatu 60 C 205 33720 Tampere	940-552 8791 m153214@cc.tut.fi
JARI-MATTI AUTTILA Tiedotusvastaava	Kohmankaari 16 C 30 33310 Tampere	949-733 457 a147015@cc.tut.fi
JUHA KOTANEN Excursiovastaava	Annalankatu 10 A 7 33710 Tampere	931-318 1201 k138249@cc.tut.fi
SARI ILTANEN Sosiaalis sihteeri	Insinöörinkatu 48 B 37 33720 Tampere	931-318 2004 i152633@cc.tut.fi
MIKKO TOIVONEN Kopiokonevastaava	Orivedenkatu 8 D 79 33720 Tampere	949-786 168 t154178@cc.tut.fi
IIVO PERKKA Kiltämestari	Annalankatu 10 B 10 33710 Tampere	931-317 3171 p150425@cc.tut.fi
MIKKO KOIVUNIEMI Fuksivastaava	Pohjolankatu 22-28 D 66 33500 Tampere	931-255 4885 k114154@cc.tut.fi
MIIA KEINONEN Fuksivastaava	Insinöörinkatu 60 C 187 33720 Tampere	- k152192@cc.tut.fi
JARMO OJALA Korkkiruuvien päätoimittaja	Ketunleiväkatu 4 A 2 33840 Tampere	931-265 4494 o140304@cc.tut.fi

HALITULIJULLI !!

HOLAA AMIIKOSH !! Minä olen Tare, teidän uusi päätoimittajanne, LEPO!

Kevät etenee kovaa vauhtia kohti kesää. On KORKKIRUUVIN aika. Onhan sitä jo toki kovasti odotettukin ja nyt se on täällä. Tässä juhlallisessa julkaisussa esittäytyy Konekillan hallitus vuodelle 1996 ja numerosta löytyypi muutakin tuiki tärkeää informaatiota, sekä joitakin selontekoja yms. jorinaa.

Teekkariveljekset Esko ja Pena alkavat jo pikkuhiljaa herätä talvihorroksestaan. Hekin lailla monen muun tavoin ovat huomanneet WAPUN lähestyvän rajattomasti (lim jotain tahi silleen). Veljekset ovat päättäneet varautua kunnolla tuohon vuoden pääjuhlaan. Niinpä he ovatkin kaivaneet haalarinsa Väinölän verkkokellarista ja laittaneet ne edustuskuntoon. Pena on jo hakenut Haitauver-Hondallaan lavallisen Olvia Jortikan lähikaupasta.

Eipä sitten muuta kuin otollista wapunajan odottelua ja antoisia lukuhetkiä.

Kiitos ja näkemiin

KORKKIRUUVIN julkaisee armoisa TTKK:n Koneenrakentajakilta.

Ulkoasun on muotoillut armoisa mister Macintosh.

Lukuisat kopiot alkuperäisestä kappaleesta on supattanut TTKK:n monistamon Korkkiruuvintulostuslaite.

Pikku Pikku

Puheenjohtajan palsta !!!!!

Vuosi on vaihtunut ja, ja kuten olette te kaikki palleroiset huomanneet, että hallitus on vaihtunut ja siinä samalla TEIDÄN päästyrangi l. minä Timo Kojo, joka nyt vedän konekiltaa eteenpäin. Itsestäni voisin kertoa sen vertaa, että olen 4. vuoden KONEteekkari ja siinä onkin tarvittu tieto.

Tärkeämpänä nimittäin katson sen, että mitä jäsenistölle kuuluu, eteenkin fuxeille. Killan järjestämät kyykän karsinnat olivat suosio, harmi että, ei voitu ottaa kaikkia joukkueita mukaan.

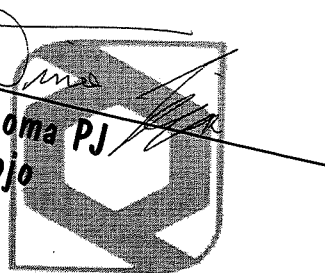
Ja mielestäni tämä se sitä jotain, mistä pitää lähteä. Eli kaikkien tulee ajatella miltä itsestään tuntuu. Se, että hallitus tekee hommat muiden puolesta EI RIITÄ, vaan myös muissakin on sitä jotain. Ja mielestäni meidän tulee yhdessä suunnistaa kohti uutta päämäärää, ja nimittäin olen huomannut tänä vuonna sitä meidän killassa. Fuxit ovat loistavia....(älkää ottako itseenne....) !!

Tulevana hommana mainitsen meidän KONEkillan rankan, joka suuntautuu kaksipäiväisenä kohti Oulua ja Kuopiota, jonne nopeille löytyy paikka.

Homma näyttää tällä hetkellä kivalle, ja aina voidaan parantaa, ja sehän paranee.....

Teidän oma PJ
Timo Kojo

MOROJENS!!!

Kaikkien odotuksista huolimatta ja niistä johtuen istun nyt jo kuudetta vuotta kakkua konekillan toiminnassa.

Nyt arvonnassa kohdalleni osui rahastonhoitajan tehtävä ja homma hoitunee vanhalla ruutilla maustettuna rahtusella vanhuuden viisautta.

Rahan kanssa lutraaminen ja konttaaminen on ollut koko ikäni mieliharrastuksiani.

Nyt vain on pakko katsoa ja vahtia myös muiden lutraamista ja konttaamista.

SE ON: Olen löytänyt sisältä itsestäni lehmän vierestä myös toisen sisäisen minän: kitsastelijan, ^)

Ai niin....

Minä olen Tero Ristonen K.N.

Ja meiljää viiistiin lukea kerran viikossa osoitteessa:

r17603@proffa.eetut.fi

SOMMORO!!!

Tapaaminen

näytelmä

henkilöt: KoRKin opintovastaava ja sihteeri

paikka: kiltahuone

Opintovastaava: Naamasi näyttää jotenkin tutulta. Olemmeko kenties tavanneet joskus?

sihteeri: Hetkinen.. Aivan, etkö sinä olekin KorKin opintovastaava?

opov: Olenpa hyvinkin.

siht: Minä olen KoRKin sihteeri. Olemme varmaan tavanneet joskus hallituksen kokouksessa. Mitä sinun toimiisi muuten kuuluu?

opov: Minä käyn paitsi äsken mainitsemassasi jokaviikkoisessa tapahtumassa myös opinto(lyh.opo) ja koulutuspoliittisen(KOPO) jaostojen kokouksissa. Välitän sitten tietoa sieltä opiskelijoille ja myös opiskelijoilta jaostoihin päin. Mitä sinä teet tittelisi eteen?

siht: Minä teen hallituksen kokousten pöytäkirjat. Ne ovat killassa kaikkien nähtävillä mapissa, jonka selkämyksessä lukee "KoRK pöytäkirjat 1996". Saisinko muuten joskus tulla kanssasi jaostojen kokouksiin?

opov: Totta kai, kaikki ovat tervetulleita. Ja jos ei itse ehdi, mutta olisi joku rakentava ehdotus koskien opiskelua tai koulumme toimistaa ylipäänsä, niin nyppää vain hihasta.

siht: Mikä sinun nimesi muuten on, kun ei kai tuossa äsken tullut puheeksi..

O: Minä olen Elina Voutilainen.

S: Kas kummaa, minunkin nimeni on Elina Voutilainen. Asun muuten Erkkilässä.

O: Niin minäkin. Ollaankohan me naapureita tai jotain?

S: Minulla on Sari-niminen kämppis.

O: No mutta..! Minunkin kämppikseni nimi on Sari. Onkohan meillä vielä muuta yhteistä? Kauanko olet ollut täällä?

S: Olen ensimmäistä vuotta.

O: Siis fuksi?

S: No, ei nyt ihan. Opiskelin viime vuoden LTKK:ssa.

O: Kyllä maailma on ihmeellinen. Jopa menneisyytemme ovat identtiset.

Tuota.. Onkohan tässä käynyt jokin sekaannus..?

S: En oikein tiedä. Mutta kyllä minun nyt täytyy rientää. Olisi kiva tavata vielä joskus.

O: Joo, laita vaikka mailia.

S: Saanko arvata osoitteen: v154324[TK1]@proffa.cc.tut.fi. Sama kuin minulla.

O: Aivan oikein. Näkemisiin!

S: Heippa vaan!

FUXIVASTAAVA Miia Keinonen

Minä olen Miia, edelleenkin. Sukunimi on Keinonen, eikä mikään Keinänen. Iältäni olen 20 vee. Kotoisin olen Jämpsänkoscelta (niinkuin joku on joskus vääntänyt). Ylppäriks pääsin keväällä -94, ja sitten syssyllä suunnistin tänne Herwoodiin eli täällä koulussa on menossa toinen vuosi.

Taustaltani olen ihka oikea KONETEEKKARI. Konekillan hallituksessa hoitelen fuxivastaavan hommia. Fuxit on siis tullu aikas tutuiks. Ja muutaman, ehkä kolme, kertaa olen kuullu: Anna mulle pisteitä! ja paloja! Siitä on tullut suorastaan mun lempparilousahdus... Niin on sitten tullu leimailtua ja leimailtua ja leimailtua... Leimauskäsi on tässä vuoden mittaan petraantunut. Fuxipäivystyksessä (mikä on muuten torstaisin klo 12-13) hoidellaan fuxit taas kuntoon; passit leimataan; **KORK** ja taas loistavat fuxipalleroisten pikku nassut. En mä pois aja, vaikka mulle tulee jutteleen muulloinkin kun päivystysaikana. Itseaasiassa se on jopa suotavaa !!!!

Kyllä mut melkein aina sieltä killasta löytää. Joku vois varmaan lisätä vielä, että tetristä pelaamasta, mutta ei se oo totta. Tai jos ei löydä, niin sitten kai jostain muualta...

Olenhan mää sitäpaitti mitä ahkerin opiskelijakin, ainakin sitten kun on jo liian myöhäistä... Eli kaikki harkkatyöt ja tenttiinlukemiset jätetään mahdollisimman viimetippaan.

Miia

TERSE KAIKKI FUKSIT !

KEVÄT ON ILOISTA UUSIUTUMISEN AIKAA JA NIIN MYÖS KONEKILLAN HALLITUS ON VIISAUDESSAAN VALINNUKSEKSI MINUT UUDEKSI FUKSIVASTAAVAKSI TOIMIMAAN MIÄN APUNA. NIMENI ON MIKKO KOIVUNIEMI JA OPIKSELEN TTKK:SSA VIIDETTÄ VUOTTA.

VAPUN LÄHESTYESSÄ AJANKOHTAISIA ASIOITA FUKSEILLE OVAT ETENKIN INFOISSA KÄYNTI SEKÄ OSALLISTUMINEN VAPPUHARVELIN IDEOINTIIN JA RAKENTAMISEEN. OSALLISTUKAA JA KERÄTKÄÄ MUISTOJA OPIKSELUAJALTA, KOSKA SE ON YLLÄTTÄVÄN LYHYT !!

MINUN SAA YHTEYDEN SÄHKÖPOSTITSE TAI PUHELIMITSE :

- K114154@CC.TUT.FI
- 365 2020 (2020 ON SISÄINEN PUHELINNO.)

PS. ETSIMME PARIÄ INNOKASTÄ TEEKKÄRIÄ JÄRJESTÄMÄÄN KOKEKILTALÄISILLE KULTTUURIA.
(ESIM. TEATTERI TAI KONSERTTIMÄTKÄN)

Janne Pyrrö, kv-vastaava sekä vpj

Janne kirjoitetaan j:llä ja kahdella n:llä. Tämä on joskus erittäin vaikea asia muistettavaksi, varsinkin ulkomaalaisille. Olenkin usein saanut tavata nimeäni sen jälkeen, kun olen ollut Jane tai Anne. Mutta Pyrrö se vasta vaikea nimi onkin. Jos yrität keksiä sukunimestäni uusia muunnoksia, niin ainakin seuraavat olen jo kuullut: Pyrhö, Kyrrö, Kyrö, Kyyrö, Pyrrä, Pörrö, Pöyry, Hyrrä, Hyrrö, Höyry, Pyrö, Puuro, Pyörö, Pyörä, Pirro, Pyro ja Byro. Enempää en tällä kertaa muista. Eurosukunimi on tietysti Pyrroe.

Olen oleskellut TTKK:lla syksystä 1991 alkaen. Paitsi että ensimmäisen vuoden jälkeen olin vuoden leikkimässä sotaa ja toisen oleskeluvuoden jälkeen olin vuoden vaihdossa Saksassa. Tämän kolmannen läsnäolovuoden jälkeen en ole lähdössä minnekään - ainakaan en ole vielä suunnitellut mitään. Olen minä myös vähän opiskellutkin. Perusopinnot alkavat koohta olla ohi, ja pääaineeksi näyttää muodostuvan paperi- tai lämpötekniikka, tai sitten joku muu. Joka tapauksessa näiden aineiden kurseista tiedän jotakin. Tätänykyä minulla on ikää 23 vuotta.

Johtuen kai omista kokemuksista ja kiinnostuksestani kansainvälisyyteen, sain kansainvälisten asioiden vastaavan toimen KoRK:n hallituksessa. Se että minut laitettiin varapuheenjohtajaksi, johtuu siitä - niin kysykää vaikka puheenjohtajalta miksi.

Minulta saa kysyä aivan mitä haluaa, ja minä vastaan mitä haluan. Erityisesti sellaisista asioista voi kysyä minulta, jotka liittyvät ulkomaanharjoitteluihin ja opiskeluun ulkomailla. Jos en tiedä asiasta mitään, osaan kuitenkin kertoa keneltä saa lisää tietoa. Joskus käy niin, että vastaan kysymykseen erittäin asiantuntevasti sillä pätevyydellä, minkä täydellinen tietämättömyys asiasta antaa. Aina kannattaa kuitenkin kysyä.

Ja mitä muuta teen killassa kuin vastaan kysymyksiinne. Vähintäänkin päivystysaikoina yritän olla killassa myymässä prujukortteja, virsuja, cooler-tuoppeja, kopiokalvoja, kangasmerkkejä jne. Lisäksi osallistun ylioppilaskunnan kv-jaoston kokouksiin, ja kerron sitten muile mitä siellä tapahtui. Ja kuten kaikki muutkin hallituksen jäsenet, olen mukana järjestämässä killan tapahtumia. Ja joskus minun pitää keksiä, miten saan kirjoitettua sivun pituisen tarinan Korkkiruuvien.

Jari-Matin höntsyypalsta

Jep. Nimi on siis Jari-Matti Auttila. Minä olen KoRKin tiedostusvastaava. Taas. Tein viime vuonna pariin Korkkiruuviiin juttuja, ja panin merkille, että käytännössä kaikissa korkkiruuveissa on ollut aina hallitusesittely. Enpä siis ollut yllättynyt, että semmoinen piti tehdä tähänkin. Timppa käski jokaisen kirjoittaa ittestänsä esittelyn. No joo... Täältä pesee. Ja linkoaa. Täm oli suora lainaus Te-len radiomainoksesta, siitä missä Nyyssönen soittaa valenimillä firmoihin yritys-ylläripuheluita. Se on minun mielestäni aika hauska mainos.

Olen toisen vuosikurssin koneteekkari. Opiskelen konetekniikkaa Tampereen teknillisessä korkeakoulussa. Ja TTKK on opintojeni ahjo, sillä konetekniikkaa siellä opiskelen minä. Vuoden olen jo opiskellut, ja tämä on nyt siis toinen vuoteni Tampereen teknillisessä korkeakoulussa konetekniikkaa opiskelemaan. Konetekniikan opiskeluni ovat edenneet jo toiseen vuoteen. Siin toiseen. Ei kolmanteen, eikä varsinkaan ensimmäiseen, ellei siitä toiseen pidä jatkettaman. Toisen vuoden konetekniikan opiskeluni Tampereen teknillisessä korkeakoulussa on siis edennyt vuosikurssiin 2 asti. Ai niin, ja minähän muuten opiskelen konetekniikkaa Tampereen <MÄTS> Auts...

No niin. Kaikista piti kai saada kuvakin tähän. En sitä laittanut viime vuonnakaan, enkä muuten laita nytäkään. Ja nokkikoon peijooni sen, joka tähän liipakkeeseen kuvani laittaa. Jos jollain on asiaa, niin soittakoon mailatkoon lähettäköön pikkupaketin tai jotain. Ei siihen mun naamaani tarvita. Itseasiassa taitaa vähentää kontaktinottokynnystä, jos et tiedä miltä minä näytän.

Jaaha. Ehkäpä nyt olen kirjoittanut tarpeeksi. Kaikkien pitää nyt olla tyytyväisiä. Toivottavasti en kuitenkaan tullu sanoneeksi mitään. Hyvän aika, jos minä sanoisin jotain, se voisi sotia jonkun hippisvarin elämäkatsomusta vastaan.

Joo. Parhaat pärjää aina,

J-M

Limu- ja liikuntavastaava

Minä olen 20-vuotias tyttö Suomen Turusta. Kasteen yhteydessä noin monta vuotta sitten sain nimekseni Ulla. Kauheesti mulla ei ole koskaan lempinimiä ollut, joskus on joku Pullaksi haukkunut. Tässä koulussa mut tunnetaan vaan "hyvänä jätkänä"... ...ainakin kavereiden kesken. Joo se niistä nimistä!!!!

Opiskelujen suhteen mulla on menossa villein vuosi, eli olen FUKSI! en kuitenkaan opiskele Konetekniikkaa vaan pääaineeni on Materiaalitekniikka. Tosin kuten muutkin fuksit minä opiskelen matikkaa, fysiikkaa, konepiirustusta jne. MIELENKIINTOISTA!!!!!!

Hallitushommiin jouduin mukaan vähän vahingossa. Voin luoda syyttävän katseeni Rauteen Jussiin ja Lammin Villeen. Toisaalta minä alan vähitellen kiintyä pahamaineiseen limpsakoneeseen. Mikä voisikaan olla rattoisampi tapa aloittaa ja lopettaa päivä, kun coca-colan lisääminen koneeseen. Tosin minäkään en aina tahdo pysyä mukana coca-colan katoamis vauhdissa. TAITAA LIMPSA MAISTUA!!!!!!!

Limpsan lisäksi tarkoitukseni on myös järjestellä urheilutapahtumia esimerkkinä kyykän karsinnat, jotka olivat helmikuun alussa. Syksyllä on tarkoituksena järjestää Korkkicup!

Mitäs sitten.....no joo harrastuksista pikkasen. Täällä Tampereella en ole vielä hirveesti ehtinyt harrastella, mutta koulun tarjoamien viihteiden lisäksi olen käynyt purkamassa energiaani kuntonyrkkeilyssä. Turussa aikani vie kavereiden lisäksi partiointi, jota olen harrastanut jo monta vuotta. Kunnon turkulaisena käyn aktiivisesti seuraamassa suomen parhaan jääkiekkoseuran Tepsin pelejä aktiivisesti.

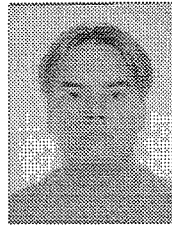
Tässä vähän tietoja minusta, jos tulee kysyttävää niin tulkaa kyselemään, kun olen päivystämässä tai ottakaa yhteyttä sähköpostitse.

-Cool with Axe-
Ulla

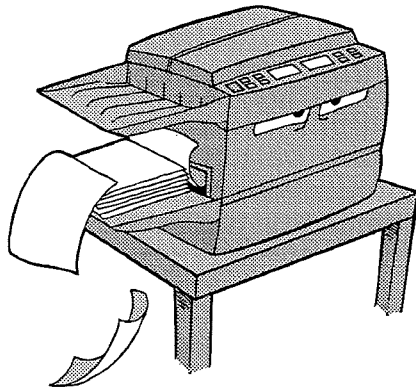
KOPIOKONEVASTAAVA

Mikko Toivonen

Olen 21-vuotias 1.vuosikurssin konetekniikan opiskelija. olen kirjoittanut ylioppilaaksi keväällä -93, joten olen ehtinyt huidella hetken ennen tänne saapumistani. Suomen puolustusvoimat otti minut palvelukseensa syksyllä -93, ja viihdyin siellä täydet 11 kuukautta. Kun kotiuttamisen aika tuli (syksyllä -94) menin töihin, koska minulla ei ollut opiskelupaikkaa.

Työskentelin lähes vuoden paikallisessa kopiolaitoksessa, Turussa josta olen kotoisin. Katseltuani hetken työelämää päätin tehdä kambäkin koulun penkille, ja TTKK tuntui kiinnostavimmalta vaihtoehdolta, joten laitoin paperit vetämään ja tulin valituksi. Syksy kului mukavasti totutellussa teekkarielämään ja talon tavoille. Osallistuin haalariprojektiin ja sitä kautta tutustuin killan toimintaan. Toiminta kiinnosti ja kun minua pyydettiin mukaan hallitukseen en tohtinut kieltäytyä. En ole vielä joutunut katumaan päätöstäni ja tuskin niin tulee käymäänkään, vaikka vuosi onkin vasta alussa.

Tehtäväni on siis vastata kopiokoneista, siitä että niissä riittää paperia, väriainetta sekä korjauttaa viat. Olen siis se henkilö jolle kuuluu ja pitää valittaa mikäli kopiokoneet eivät toimi. Annan myös neuvoja kopiokoneiden käytöstä mikäli jotain ongelmia ilmenee, pyrin auttamaan parhaan kykeni mukaan. Mikäli havaitset kopiokoneissa vian, toivoisin sinun kirjoittavan siitä vikalistaan, ilmoittamaan siitä kiltaan tai lähettävän mailia minulle. Pidetään yhdessä koneet toimimassa!

Kopioterveisin, Mikko

e-mail t154178@cc.tut.fi

Wallanmiehet Oulussa 19.-20.2.1996

Yhteislähtö Ouluun tapahtui Ponnaysta. Jo hyvissä ajoin ennen auringonlaskua sunnuntai-iltana istuimme muistelemassa edellisen päivän kyykkää ja bommareita - kuka sitten mitäkin muisti. Vahvana huhuna kiersi tieto, että joku joukkue olisi saanut enemmän pisteitä, jos yksi pelaajista ei olisi heittänyt karttujaan ollenkaan. Timo kokkasi meille päivällistä, taisi tosin olla aamupalakin samalla.

Taksi asemalle tilattiin jo hyvissä ajoin tulemaan kello 24.00. Kokeneina matkallelähtijöinä Timppa, JJ ja Iivo eivät kirehtineet pakkaamisen kanssa, olihan matka niin lyhyt, ettei tarvinnut ottaa mukaan mitään - ei edes vaihtovaatteita, puhumattakaan takkia. Eikä taksinkaan tarvinnut odottaa kuin kymmenen minuuttia pihassa, kunnes olimme kaikki kyydissä: Timppa, Iivo, JJ, Mikko, Elina, Janne ja kolme Otaniemen jännittäjää.

Asemalla saimme omalla porukalla aikaiseksi jonon pankkiautomaatille, mutta junaan asti pääsimme kunnialla. Jännittäjät poistuivat nukkumaan makuuvaunuun, ja me valtasimme yhden osaston. Seuraamme liittyi tosin Lasse, joka oli menossa Sevettijärvelle rentoutumaan, matkalaukussaan leipää ja viinaa. Parkanossa junan jarrut jäätyivät ja olimme myöhässä puolitoista tuntia. Meitä se ei haitannut, sillä evästä oli tarpeeksi, nälkä vaan alkoi tulla. Osastomme läpi kulkevien ihmisten kasvoilta oli luettavissa pahan hajun aistimuksia. Liekö syynä edellisen illan höyryt, ihan uudet höyryt vai Timon ruokaan laittama valkosipuli. Ainoa ihminen joka jäi lähellemme istumaan, oli opiskelija kissansa kanssa, koska olimme eläinvaunussa. Elina piti kissalle seuraa samaan aikaan, kun Timo kertoi kissojen olevan typeriä ja että kissa pitäisi heti ampua. Ouluun tultaessa Juhana herättäminen oli vaikeata. Olimme tosin saaneet "kommarilta" luvan jättää hänet junaan.

Asemalla ihmettelin, että meitä vastaan tullut Oulun konekillan puheenjohtaja tunnisti meidät muiden matkustajien joukosta. Meidät kai paljasti haalarit, lakki ja "Nukkumatti"-laulu. Siirryimme aamupalalle ja sitten edelleen Edeniin uimaan. JJ tosin ei tälläkään kertaa päässyt sisälle. Kylpylässä olimme itseasiassa aivan siististi. Paitsi että henkilökunta ei pitänyt siitä, että lastenaltaassa juodaan siideriä ja olutta, vaikka ne olikin ostettu allasbaarista. Edeniin oli tullut myös edellisellä junalla tulleet Lappeenrannan edustajat, joten joukkomme alkoi olla jo melko suuri ja vaikeasti ohjattava.

Seuraavaksi menimme paikallisen alkoholiliikkeen kautta asemalle hakemaan loppuja helsinkiläisiä. Heidän junansa oli kuitenkin myöhässä, joten menimme yliopistolle syömään maittavaa opiskelijaruokaa. Oululaiset humanoidit katselivat kummissaan sekalaista porukkaamme, joka ehkä oli hiukan äänekäs. Tarkoitus oli käydä tutustumassa johonkin luentoonkin. Menimme kuitenkin vain katsomaan konekiltaa, josta suuntasimme teekkaritalolle, paloauton lavalla. Oulun konekillalla on oma 65 vuotta vanha paloauto, jonka lavalle me melkein kaikki mahduimme kerralla. Ja taas keräsimme ihailevia katseita.

Teekkaritalolla oli sauna lämpimänä ja olutta riittävästi tarjolla. Ilalla saimme vielä syödäksemme, kun jostain ilmestyi Spurgundinpataa. Pientä iskujoukkoa lukuunottamatta vietimme illan teekkaritalolla. Tämä iskujoukkokin kävi kaupungissa vai sen verran, että joku heistä lensi ulos ravintolasta. Hienon illan kruunasi Timon kertoma iltasatu, vaikka mieluummin olisimme kyllä kaikki nukkuneet.

Tiistai alkoi rauhassa. Aamupalaksi sai tilata pizzaa tai käydä hakemassa kaupasta mitä haluaa. Tässä vaiheessa reissua Mikko päätti lähteä takasin Tampereelle lukemaan välikokeeseen.

Meillä muilla oli ohjelmassa osanotto oululaisten laskiaisen viettoon. Matkalla pulkkamäkeen tutustuimme Oulun keskusta. Koska Tampereelta oli liian pitkä matka ottaa mukaan pulkkaa, kävin ostamassa rullallisen mustia jätesäkkejä laskuvälineeksi. Joku halusi selvittää, saako Alkossa juoda omia juomia, mutta ostikin vain lisää evästä.

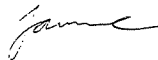
Tullessamme laskiaismäkeen, siellä oli jo aika lailla väkeä laskemassa. lappeenrantalaiset ja Iivo aiheuttivat kauhunväristyksiä yleisön joukossa, kaatumalla olutkorilla laskiessaan keskellä mäkeä. Onneksi yksikään pullo ei mennyt rikki. Muuten mäkeä laskettiin mm. hetekalla ja baaritiskillä. Osallistuimme kilpailuun laskemalla intin ahkiolla nelihenkisellä joukkueella. Jatkoonpääsy kilpailussa olisi tiennyt lisää palelemista, joten varmistimme putoamisen tyylikkäällä ja hitaalla esityksellä. Siirryimme sisätiloihin nauttimaan jotakin virkistävää ennen illan laskiaisbileitä.

Laskiainen on Oulussa suurin opiskelijajuhla Vapun jälkeen. Hotelli Rantasipin aulassa oli bileissä noin 1500 eriväristä haalaria. Meille oli luvattu pääsy takaisin teekkaritalolle vasta kun bileet on ohi, joten oli aikaa vaikkua nukkua lattialla. Elina ja helsinkiläiset poistuivat kesken juhlien asemalle ja kohti kotia. Me loput nukuimme vielä aamuyön Oulussa.

Suunnitelman mukainen lähtö olisi ollut 7.15 - liian aikaisin. Ajattelimme lähteä 9.56 junalla, mutta koska meitä ei herätetty pääsimme lähtemään vasta yhdeltä. Paluumatka sujui ilman myöhästymisiä, joten ehdimme käydä Ellun kanassa syömässä Tampereella, ennenkuin menimme kyykän tuomarisuunaan seitsemäksi. Ilta meni taas pitkäksi ja kotiin pääsi vasta torstain puolella.

Oulu on mukava paikka, siellä voi saada flunssan, jos nukkuu avoimen ikkunan alla ja kastelee itsensä lumihangessa 20 asteen pakkasessa, mutta sinne kannattaa lähteä vaikka exculle.

Virallisesti Matkaa muisteli

Nordiska Maskin Teknologer i Trondheim

KoRKin kv-vastaavana päätin lähteä katsomaan millainen tapahtuma on pohjoismaisten koneteekkareiden (NMT) jokavuotinen tapaaminen. Tähän asti emme ole olleet kovin aktiivisia edustamaan ulkomailla - asia tulee korjata välittömästi. Kokoontuminen oli tällä kertaa Norjan Trondheimissa 14.-17.3.1996.

Matka alkoi keskiviikona 13.3. Helsingistä Siljan terminaalista, jossa tapasin muut matkallalähtijät. Otaniemen KIK:sta lähtivät matkaan Katariina, Mikke, Samuli ja Tuomo. Laivalla tehtiin aluksi tutustumiskäynti TaxFreehin ja syötiin. Koska diskossa oli karaoke, vetäydyimme hyttiin odottelemaan sen loppumista. Discon henkilökunta ei kai tykännyt siitä puhelinsoitosta, jossa kysyttiin, joko se karaoke on loppunut, eli joko uskallamme palata. Viimeisen kerran kolkuttelimme discon ovea joskus puolen yön jälkeen, kun olimme viettämässä tooga-bileitä laivan käytävällä. Vinkki: laivalla saa ansaittua huomiota, kun ajalee maisemahissillä pukeutuneena pelkkään lakanaan.

Torstaiamuna aamiaisella haalarit päällä olimme taas ihailevien katseiden kohteena. Tuomo ei halunnut olla aamiaisella nakit korvissa, mutta lupasi hyvittää asian paluumatkalla. Mikke lainasi aamiaiselta veitsen ja väitti palauttavansa sen paluumatkalla. Haalareiden taskuihin mahtuu hyvin hedelmiä mukaanotettavaksi.

Veimme matkatavarat Tukholmassa asemalle säilytykseen ja lähdimme kaupungille ostamaan eväitä. Ählensin tavaratalossa ei ihmisten ilmeiden perusteella ole useinkaan tekkareita. Ei myöskään kiipeilemässä Riksdagshusetin pihan lehmüksissa. Riksdagetin alakerrassa oli muuten Helsingin Yliopiston opiskelijahomojon ja lesbojen toimilat, ainakin joka ikkunassa oli teksti OHO. Kaikki pikkulapset luulivat että meidän nimi on Titta. Sillä nimellä ne meitä ainakin kutsuivat kadulla.

Kolmen tunnin odottelun jälkeen lähti junamme. Mielyttävän 10 tunnin jälkeen olimme Storlienissä Norjan rajalla. Eväiksi ostetut salami ja vaalea leipä oli syöty matkan aikana, mutta eväsjuoimia riitti edelleen. Loppumatka kesti enää 2 tuntia. Norjassa junahenkilökunta on pukeutunut natsiuniformuun, eikä kuulutuksista ymmärrä paljoakaan. Meillä oli onneksi seurana norjalainen varusmies, joka oli vähintään yhtä edustavassa kunnossa kuin me keskimäärin. Muuten rajan ylittämistä ei huomannut.

Trondheimin asemalla vähän ennen puolta yötä meitä oli vastassa Morten. Mortenin jäykkyys alkoi karista, kun annoimme hänelle tuliaiseksi pullon norjalaista Akvavitia, ilman korkkia. Hänkään ei tykännyt juomasta. Tutustuimme paikalliseen yöelämään, sen verran, että tiedämme tuopin maksavan 42 NOK, samaan hintaan saa tosin oluen tuoppiin. Myös toinen isäntämme BG liittyi seuraan ja jatkoimme Burgerkingiin syömään. Seillä eräs paikallinen (norjaksi urin vänare) esitti meille Beavis & Butthead tyyppistä juttua, kunnes älysi lähteä pois. Lopulta pääsimme majapaikkaamme Singsakeriin. Singsaker, Sing tai Sing Sing on paikallinen opiskelijoiden omistama talo, jonka kellarissa oli meidän vierashuone. Talossa on asukkaita useita kymmeniä. BG haki meille vielä lisää juotavaa, koska yritimme saada hänet juomaan Akvavitia. Otaniemeläisten perinne, että ulkoministeri puhuu norjaa ensimmäisenä iltana, ei päässyt katkeamaan.

Perjantaiamuna tilattu herätys ei tullut koskaan tai ainakaan kenelläkään meistä ei ole siitä mitään havaintoa. Muutaman tunnin nukkumisen jälkeen matkan tarkoitus, eli kokous, oli kärsimystä. Koska olimme ainoat ulkomaalaiset tällä kertaa, edes myöhästyminen ei auttanut,

vaan meitä odotettiin. Yleensä mukana on myös ruotsalaisia. Kokouksessa saimme kuulla millainen on paikallinen tapa opiskella ja miten toimii yhteistyö teknisten ja humanististen opintojen välillä. Selvitimme myös meikäläistä systeemiä jonka todettiin olevan paljon opiskelijaelämämyönteisempi.

Lounaan jälkeen meille esiteltiin konehallin salaisuuksia, muunmuassa maailman kallein teippauskone (1 000 000 NOK), opiskelijoiden lukusali, jossa Olvi luki tenttiin sekä A/S Smørrekoppen, eli konekilta. Siellä voi lukea Aku Ankkaa joka sanoo "PØH" tai ihmetellä nerokasta katapulttia, joka näyttää aivan silmääläkärin tutkimuslaitteelta ja jolla voi ampua snapseja suoraan suuhun. Iltapäivällä ehdittiin käydä vielä biljardiottelu Suomi - Norja, jossa Katariin vei voiton Thomasista.

Lyhyen Sing Singin vankeuden jälkeen lähdimme syömään Bubblan (Petter Nitter) luokse. Lisänimen synnystä kertoo enemmän M-ORD, A/S Smørrekoppenin lehti: "Her fikk vi badet i boblebad, tatt bastue og dusjet. Petter'n Nitter stiftet nærmare bekjentskap med en hyggelig svenske i bubbel-poolen og gikk av en eller annen grunn under navnet 'Bubban' resten av turen...". Petterin luona olivat lähes kaikki vanhat tutut (Morten, BG, Thomas) ja muutama uusi Tørkee (Tørgeir), Hevonen (Musta ratsastaja), Simon ja Irene, joka oli laittanut meille ruokaa. Heti syönnin jälkeen meidän pitikin jo sitten lähteä taksilla paikalliselle opiskelijatalolle (Samfundet, rakennettu opiskelijoille 1928-29). Joka perjantai talolla on isot opiskelijabileet. Tällä kertaa siellä oli esiintymässä kuuluisa norjalainen bändi Bel Canto ja paikalla noin 1000 opiskelijaa Joku isännistämme oli kuitenkin kämmännyt emmekä kaikki päässeet itse konserttiin. Ilman lippua pääsin tosin käymään konsetissa, mutta lensin olos lähes heti. Talossa riitti menoa onneksi muutenkin. Rakennus oli suuri nelikerroksinen talo, jossa oli kuulemma huoneita 42 eri kerroksessa, ja sinne saattoi eksyä. Pienen tutustumisen jälkeen olin valmis tunnustamaan tuon tosiasian. Paikka oli täynnä eri yhdistysten kerhohuoneita, eli salakapakoita. Kun talo puoli kolme suljettiin, olimme Radiokerhon huoneessa odottamassa. Kun ulkopuoliset oli häädetty bileet jatkuivat entistä parempina. Jäljellä olivat kaikki aktiivit, jotka olivat onnistuneet jäämään, ja lähdimme kiertämään talon "kerhotiloja". Saimme mm. nähdä Norjan ensimmäisen pyörivän näyttämön. Paikan tasoa kuvaa se, että pulloja oli keräämässä myös melkein valmis tohtori - Jukka Oulusta. Tässä taas näimme kuinka hyödyllistä on opiskella sähkötekniikkaa. Loppuillasta joukkomme hajaantui: minä lähdin nukkumaan hieman muita aiemmin, Samuli jatkoi nukkumista jossain sohvalla, Tuomo ja Mikke lähti hakemaan "Torvet"-kytlin (tarkoittaa toria ja sellainen etsitään meillekin ensi kerralla) ja Katariina jatkoi iltaa.

Lauantaiaamuna parin tunnin yöunen jälkeen herättyämme ja kiireisen aamupalan jälkeen menimme yliopiston päärakennukselle, josta oli kymmenen jälkeen lähtö bussilla hiihtämään. Mikke halusi välttämättä jäädä vartioimaan Singsakeria. Bussissa Samuli nautti oman aamupalansa Absolut-pullosta ja lauloi vedestä. Takanamme istunut norjalainen tokaisi: "Jo det er finne!". Tapahtuma oli Skilooing, leikkimielinen hiihtokilpailu ja verrattavissa laskiaisen viettoon. Tehtävänä oli selvittää suksien kanssa radasta, johon kuului mm. luminen ryömittävä tunneli, mäenlaskua traktorin sisuskumilla ja kiipeilyä parimetristen tikkaiden yli. Hienoin suoritus oli kolmella paikallisella, jotka olivat sahanneet suksen viiteen osaan ja yhdistäneet osat saranoilta, sekä kiinnittäneet suksiin kolmet siteet. Tikkaiden ylitys oli todellista akrobatiaa. Tarjolla oli tietysti lämmintä juotavaa, nuotio ja makkaraa, sekä torvimusiikkia. Varsinainen suomalaislaji oli kuitenkin mäenlasku sisuskumilla pitkin tunturirinnettä. Alun loivan laskun jälkeen tuli jyrkempää ja sitten puita, joihin vaihti sopivasti pysähtyi. Pari paikallista erehtyi kerran laskemaan kanssamme, ja piti meitä hulluina, kun halusimme laskea jälleen uudelleen. Meille jopa soitettiin fanfaareja ja ammuttiin lähtölaukauksia. Aurinkoisessa rinteessä oli niin lämmintä, että tarkeni T-paidassa. Päivän parhaat naurut tarjosi jänis-leopardiksi pukeutunut norjalainen, joka yritti kymmeniä kertoja

tuloksetta osua hyppyriin renkaalla. Sukset jalassa suoritetut hyppy päättyivät niin ikään useimmiten johonkin muuhun, kuin perinteiseen hiihtoasentoon. Muutama onnistunut voltti kuitenkin nähtiin. Ulkoilun jälkeen pidimme yhteisellä päätösellä päivälevon.

Illalla kömmimme jälleen esille Singschankerista ja suuntasimme paikalliseen gourmet-ravintolaan. Trondheimin McDonald'sissa tulee syödä McLaks lohiteria. Ystävälliset teinihumalaiset neuvoivat meille tietä kohti ylioppilaskylää, mutta lähdimme täsmälleen vastakkaiseen suuntaan. Torin bussipysäkin luona oli epätietoisia ihmisiä liettäessä olinpaikkaansa. Joku oli edellisenä yönä vienyt kyltin. Norjalaiset luulivat KIKkiläsit pinkin värin kertovan jotakin heidän seksuaalisesta käyttäytymisestään, ja sen takia meitä luultiin koko ajan ruotsalaisiksi. Onneksi näimme matkalla muitakin kummallisesti pukeutuneita. Näytti siltä kuin irlantilainen publi olisi viettänyt venäläistä iltaa.

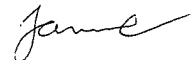
Pitkällisen harhailun jälkeen pääsimme perille YO-kylään, jossa piti olla hiihtopäivän jatkot. Olimme kuitenkin ainoita, jotka olivat vielä porukasta hereillä, joten lähdimme herättelemään tuttuja. Lähes kaikki tutut olivat kuitenkin jo sammuneet, joten saimme seuraa vain Thomasista ja Hevosesta. Katariina ja minä lähdimme ensimmäisinä nukkumaan joskus puolen kahden aikoihin ja eksyimme pientaloalueelle, josta suunnistimme perille näkyvien maamerkkien avulla. Olimme kuitenkin nukkumassa ennen Tuomoa ja Mikkeä, jotka eivät olleet eksyneet. Samuli tuli kuulemma joskus viiden aikoihin taksilla ja kertoi aamulla olleensa jatkoilla jossakin.

Sunnuntaina heräsimme puoli yksitoista ja menimme saksalaiselle aamiaselle. Pakkasimme mukaamme syötävää junamatkaa varten. Suunnitelmissa oli jo maitokoneen ja mehukannun pakkaaminen voipaperiin ja ottaminen mukaan. Samulin eväät kuulemma mahtuivat hyvin isoon muovikassiin, vaikka niitä pitikin kantaa kaksin käsin. Aamiasien jälkeen huomasimme saunan olevan lämpimänä, joten eikun sinne. Sitten kävimme katsomassa Thomasin opatuksella tuomiokirkkoa. Mielenkiintoisista matkamuistoista mainittakoon pyhimys-pinssi ja katedraali-sytkäri. Kävimme myös katsomassa linnoitusta. Näkymät yli kaupungin olivat hienot ja viimein sain jonkinlaisen kokonaiskuvan kaupunkialueesta. Linnan valleilla oli mukava istua hetki auringossa ja kirjoittaa postikortteja. Jouduimme kuitenkin pian palaamaan Singsakeriin pakkaamaan. Asemalle meitä tuli saattamaan Mprten, ja BG melkoisissa jälkijärjestyksissä. Jätimme jäähyväiset isännille ja lupasimme palata syksyllä.

Paluumatka yöjunalla, jossa oli niin huonot penkit, että nukkuminen oli lähes mahdotonta, kesti lähes 12 tuntia. Rajalla Storlienissä oli lisäksi yli tunnin tauko ja junanvaihto. Tukholmassa menimme tunnelbananilla terminaaliin. Siellä saimme tahtomattamme seuraa Hanska Kemppaisesta, joka oli ollut pelaamassa jääkiekkoa Tanskassa. Laivassa McDonald'sin avautumista odotellessa ehdittiin katsoa telkkarista ruotsalaista työttömille suunnattua ohjelmaa, kuten varpuvispilän tekoa ja ukulelen soittohoula. Paluumatka oli muutenkin rauhallinen, jos ei oteta huomioon muutamia puhelinsoittoja, kun tilasimme pizzaa tai taksin. Ravintolan hovimestari oli vähän kummissaan, kun Mikke kävi palauttamassa lainaamansa veitsen, ja pyysi palauttamaan Silja Symphonyle. Tuomolle ei löytynyt korviin nakkeja, mutta ranskalaiset perunat kylläkin. Junamatkan Turusta Tampereelle nukuin ja Herwoodiin palasin mittarilla, koska en jaksanut odottaa bussia.

Ja syksyllä, kun vesi Trondheimin vuonossa alkaa jäähtyä, on aika palata takaisin. Jokasyksyinen kylpyammeregatta (Badekarpaddingen) odottaa myös tamperelaista osanottoa. Matkalta palataan rahallisesti köyhempänä, mutta montaa kokemusta rikkaampana.

KoRKin vuonovastaava

KONEKYYYKÄT -96

Perinteiset Konekyykät järjestettiin jälleen kerran jäsenistön iloksi. Tarjolla oli tuttuun tapaan maitoa ja makkaraa, eli kaikkea mitä kymppikioskilta saa. No ei nyt ihan kuitenkaan. Makkaraa sentään kuulopuheiden mukaan kyseisessä tapahtumassa oli ollut tarjolla.

Moninaisten tapahtumien jälkeen voitajajoukkuekin saatiin selville. Antti Ouni, Kimmo Närhi, Marko Kinnunen ja Hannu Turpeinen muodostivat joukkueen nimeltä FONZIT. He korjasivat pääpalkinnon elikkä osallistumisen kyykän MM-kisoihin.

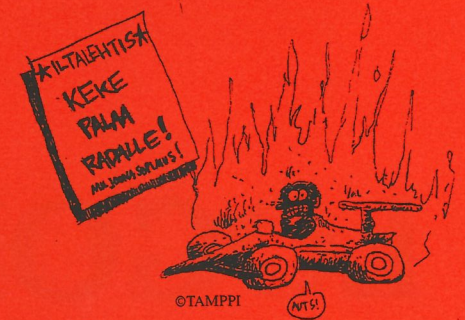
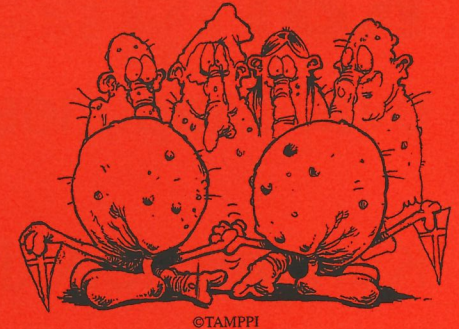

A PERFECT WORLD
©TAMPPPI

TAMPPPI TULEE !!!

Pitkä ja tuskainen odotus on jälleen kerran lähestymässä loppuaan.

Lumi on jo lähes kokonaan sulanut maasta, muuttolinnut ovat matkalla kohti rakasta Suomeamme ja ennenkaikkea TAMPPJ - tuo yltiöparahultainen vappulehtemme - on aloittanut jokavuotisen matkansa kohti suuren yleisön suosiota.

TAMPIN PALJASTUS TO 18.4.1996 KLO 12.00 N-TALON ISOSSA SALISSA

Blebeijien tiedotus ja osto

KoRKin

uudet

kangasmerkit

ovat saapuneet! (toimitus ei vastaa oikeellisuudesta)

Kangasmerkkimme toimittaa:

LOGONET OY

HEIKKILÄNTIE 2, 00210 HELSINKI

PUH : 90 - 7001 8850

FAX : 90 - 7001 8859